

بررسی اثر روش‌های مختلف خشک کردن و اسانس‌گیری بر کمیت و کیفیت اسانس مرزه سهندی (*Satureja sahendica* Bornm.)

عادله کیهانی^{۱*}، فاطمه سفیدکن^۲ و اعظم منفرد^۳

۱- نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، واحد شرق تهران، پست الکترونیک: Adele.kayhani@yahoo.com

۲- استاد، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

۳- استادیار، دانشگاه پیام نور، واحد شرق تهران

تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۹۱

تاریخ اصلاح نهایی: مهر ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۹۱

چکیده

اسانس‌های گیاهی در طیف وسیعی از محصولات دارویی، غذایی، آرایشی و بهداشتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. مرزه سهندی (*Satureja sahendica* Bornm.) از خانواده Lamiaceae و انحصاری ایران است. در طب سنتی به اثر ضددرد و ضدغفتگ گیاه مرزه اشاره شده است. مرزه در موارد ناراحتی‌های سینه، سرفه، لاغری، دردهای رماتیسمی و عصبی بکار می‌رود. تحقیقات نشان داده که ترکیب‌های اصلی اسانس مرزه سهندی پارا-سیمن، تیمول، گاما-تریبنن و کارواکرول بوده و این ترکیب‌ها در صنایع دارویی، غذایی، بهداشتی و آرایشی کاربرد دارند. از آنجا که روش خشک‌کردن و همچنین روش اسانس‌گیری می‌تواند بر میزان اسانس تولیدی و کیفیت آن مؤثر باشد، در این تحقیق به منظور بررسی اثر روش‌های خشک کردن، اندام‌های هوایی گیاه در زمان گلدهی کامل از مزروعه تحقیقاتی (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین) جمع‌آوری گردیده و پس از خشک شدن در درجه حرارت‌های مختلف (آون 30°C ، آون 40°C ، آون 50°C و سایه، هر یک از تیمارها، در سه تکرار به روش تقطیر با آب اسانس‌گیری شدند). اسانس‌های حاصل با استفاده از دستگاه‌های گاز کروماتوگرافی (GC) و گاز کروماتوگرافی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS) تجزیه و شناسایی گردیدند. داده‌های حاصل به وسیله نرم‌افزار SAS و با استفاده از آزمون دانکن مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بازده اسانس بر حسب وزن خشک، مقدار تیمول و مجموع ترکیب‌های فلی اسانس، در روش‌های خشک‌کردن با آون 30°C ، آون 40°C و سایه از نظر آماری اختلاف نداشته ولی خشک کردن در دمای 50°C بازده اسانس پایین‌تری تولید نمود. ولی مقدار تیمول و همچنین مجموع دو ترکیب فلی تیمول و کارواکرول در تیمار 50°C بالاتر از سه روش دیگر بود. برای بررسی اثر روش اسانس‌گیری، اندام‌های هوایی گیاه در زمان گلدهی کامل جمع‌آوری گردیده و پس از خشک شدن در سایه به سه روش تقطیر با آب، تقطیر با آب و بخار آب و تقطیر با بخار مستقیم اسانس‌گیری شدند. نتایج آنالیز آماری نشان داد که بازده اسانس بر حسب وزن خشک در روش اسانس‌گیری تقطیر با آب ($45/1\%$)، بالاتر از دو روش دیگر بود (در سطح احتمال 1% ، در حالی که بالاترین مقدار تیمول و کارواکرول در روش تقطیر با بخار آب بدست آمد (در سطح احتمال 5%).

واژه‌های کلیدی: مرزه سهندی (*Satureja sahendica* Bornm.), اسانس، روش‌های خشک‌کردن، روش‌های تقطیر، بازده اسانس، تیمول.

اسانس‌های گیاهی در طیف وسیعی از محصولات دارویی،

غذایی، آرایشی و بهداشتی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

جنس مرزه (*Satureja*) از خانواده نعناعیان می‌باشد که

مقدمه

در چند دهه اخیر استفاده از گیاهان دارویی برای

درمان بیماریها اهمیت خاصی پیدا کرده است. از طرفی

حشره‌کشی انسس برخی گونه‌های مرزه نیز اثبات شده است (Michaelakis *et al.*, 2007).

نمونه‌های این گونه از رویشگاهی در استان قزوین در سه مرحله رشد (قبل از گلدهی، ابتدای گلدهی و گلدهی کامل) جمع‌آوری و انسس‌گیری شد. بازده انسس در مراحل شروع گلدهی ۳/۳٪، گلدهی کامل ۲/۲۸٪ و پایان گلدهی ۱/۶۵٪ بود. در مرحله شروع گلدهی انسس شامل ۲۳ ترکیب بود که گاما-تریپین ۴۲/۳٪، تیمول ۳۴/۶٪ و پارا-سیمن ۱۱/۷٪ اجزای اصلی بودند. در مرحله گلدهی کامل انسس شامل ۲۳ ترکیب با ۳۰/۲٪ پارا-سیمن، ۲۹/۶٪ تیمول و ۲۷/۷٪ گاما-تریپین و در مرحله پایان گلدهی انسس شامل ۲۷ ترکیب با ۵۸/۱٪ پارا-سیمن، ۱۹/۳٪ تیمول و ۹/۳٪ گاما-تریپین بود. البته به دلیل تیمول بیشتر سرشاخه‌ها، برداشت گیاه در مرحله شروع گلدهی پیشنهاد گردید (Sefidkon & Aakbarinia, 2009).

همچنین تحقیقاتی در مورد تأثیر مرحله برداشت و روش تقطیر بر کمیت و کیفیت انسس گیاهان معطر مختلفی

صورت گرفته که برخی از آنها بشرح زیر است.

تأثیر مرحله رشد گیاه و روش انسس‌گیری بر روی کمیت و کیفیت انسس آویشن کوهی مورد مطالعه قرار گرفته است. بررسی انسس اندامهای هوایی آویشن کوهی (*Thymus kotschyanus*) در سه مرحله قبل از گلدهی، اوایل گلدهی و گلدهی کامل نشان داد که بالاترین بازده انسس با روش تقطیر با آب و پایین‌ترین بازده به روش تقطیر با بخار آب حاصل شده است. بازده انسس با توجه به روش تقطیر و مرحله رشد گیاه بین ۰/۲۸ تا ۱/۸۰٪ متغیر بود. ترکیب‌های اصلی در تمام انسس‌ها کارواکرول (۶۱/۲۳٪)، تیمول (۹۲/۵۱-۲۶٪)، گاما-تریپین، پارا-سیمن و بورنتول بوده‌اند (سفیدکن و رحیمی بیدگلی، ۱۳۸۱).

بخش‌های هوایی *Satureja hortensis* کشت شده در ایستگاه تحقیقات البرز واقع در کرج، در مرحله گلدهی جمع‌آوری و با سه تیمار مختلف در آفتاب، سایه و آون ۴۵°C خشک شد. همه نمونه‌ها به روش تقطیر با آب انسس‌گیری شدند. همچنین نمونه‌های خشک شده در سایه با دو روش تقطیر با آب و بخار و تقطیر با بخار مستقیم نیز انسس‌گیری گردید. انسس‌های مذکور توسط دستگاه‌های GC و GC/MS شناسایی شدند. بازده انسس در نمونه آون

گونه‌های زیادی از آن در سرتاسر جهان پراکنده‌اند (Rechinger, 1982). این جنس در ایران ۱۵ گونه یکساله و چندساله دارد که ۹ گونه از آنها انحصاری کشور ایران *Satureja Lamiaceae Bornm* هستند (جمزاد، ۱۳۸۸). مرزه سهندی (sahendica) از خانواده (sahendica) از عنوان گیاه گلدار ایران است. انواع وحشی گیاه مرزه که به عنوان گیاه گلدار چندساله شناخته می‌شود در غرب آسیا و نیز شرق مدیترانه رشد می‌کند و استفاده از آنها در بسیاری از مناطق جهان مرسوم است. در طب سنتی به اثر ضددرد و ضدغوفونت گیاه مرزه اشاره شده است. مرزه در موارد ناراحتی‌های سینه، سرفه، لاغری، دردهای رماتیسمی و عصبی بکار می‌رود (امیدیگی، ۱۳۷۶). این گیاه دارای تانن، مواد چرب، قندهای مختلف و ترکیب‌های معطر (انسنس) است. انسنس بسیاری از گونه‌های مرزه دارای Sefikon & Hadian *et al.*, 2004; Farsam *et al.*, 2005; Jamzad, 2005; Kurkcuoglu *et al.*, 2001; 2010). استفاده از عصاره برگ گیاه مرزه باعث کاهش چربی خون می‌شود (Hajhashemi *et al.*, 2002). انسنس و عصاره حاصل از پیکره رویشی گونه‌های کشت شده مرزه تابستانه و مرزه زمستانه و برخی گونه‌های وحشی به علت دارا بودن ترکیب‌های فلی کارواکرول و تیمول در انسنس و اسید رزمارینیک و سایر اسیدهای فلی در عصاره، دارای اثرات آنتی‌اسیدانی و آنتی‌میکروبی قوی می‌باشند (سفیدکن و Tumen *et al.*, ۱۳۸۶؛ Senatore *et al.*, 1998؛ ۱۹۹۸؛ Viturro *et al.*, 2000؛ ۱۹۹۸).

مرزه سهندی (*Satureja sahendica*) از گونه‌های دارویی بومی کشور می‌باشد و یافته‌های تحقیقاتی نشان داده که بازده انسس این گونه جمع‌آوری شده از رویشگاه‌های آن ۱/۵٪ تا ۴٪ و ترکیب‌های اصلی انسس آن تیمول، کارواکرول و گاما-تریپین بوده است (Sefidkon *et al.*, 2004). این ترکیب‌ها در صنایع دارویی، غذایی، بهداشتی و آرایشی کاربرد دارند (اکبری‌نیا و سفیدکن، ۱۳۸۸؛ طباطبایی رئیسی و همکاران، ۱۳۸۶؛ قربانلی و همکاران، ۱۳۸۰؛ Sefidkon & Akbarinia, 2009). محققان خواص ضدالتهابی و ضدمیکروبی گیاه مرزه سهندی و سایر گونه‌های مرزه را گزارش نموده‌اند (طباطبائی رئیسی و همکاران، ۱۳۸۶؛ تیموری و باهرنیک، ۱۳۸۱). البته اثر

هر نمونه به مدت ۲۴ ساعت در آون قرار داده شد. به منظور بررسی اثر روش‌های مختلف استخراج اسانس بر مقدار و اجزاء تشکیل‌دهنده اسانس گونه مرزه سهندي، از نمونه خشک شده در سایه، در سه تکرار با سه روش مختلف تقطیر با آب، تقطیر با آب و بخار آب و نیز تقطیر با بخار آب مستقیم اسانس گیری انجام شد. اسانس گیری به روش تقطیر با آب با دستگاه کلونجر انجام گردید. در این روش گیاه در تماس مستقیم با آب قرار داشت. در روش تقطیر با آب و بخار، گیاه در محفظه جداگانه‌ای قرار گرفت که در بالای ظرف محتوى آب جوش قرار داده شد، به طوری که آب با گیاه در تماس نباشد و نمونه در تماس با بخار آب اشباع قرار بگیرد. دستگاه مورد استفاده در این روش از نوع کیزر و لانگ بود. در روش تقطیر با بخار آب، نمونه خشک شده پس از پودر کردن و توزین، در محفظه جداگانه‌ای قرار داده شد. بخار در ظرف دیگری تولید شده و با فشار زیاد از گیاه عبور داده شد. پس از جدا کردن اسانس‌های حاصل از تقطیر، اسانس‌ها توسط سدیم‌سولفات رطوبت‌زدایی شده و بعد بازده اسانس‌ها محاسبه شد. برای شناسایی و تجزیه ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس‌ها، از دستگاه GC و GC/MS استفاده شد و با استفاده از طیف‌های جرمی و محاسبه شاخص‌های بازداری (RI)، ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس‌ها مورد شناسایی کمی و کیفی قرار گرفتند.

مشخصات دستگاه‌های مورد استفاده Dستگاه GC

گاز کروماتوگراف شیمادزو مدل ۹A مجهز به ستون موئینه Ph-5 به طول ۳۰ متر و قطر داخلی ۰.۰۵ میلی‌متر که ضخامت لایه فاز ساکن در آن ۰.۰۲۵ میکرومتر بود، مورد استفاده قرار گرفت. برنامه‌ریزی حرارتی ستون از ۶۰ درجه سانتی‌گراد شروع تا دمای نهایی اولیه ۲۱۰ درجه سانتی‌گراد و بتدریج با سرعت ۳ درجه در دقیقه افزایش یافته و بعد تا دمای نهایی ثانویه ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد در هر دقیقه ۲۰ درجه سانتی‌گراد به آن افزوده شد. دمای محفظه تزریق و دتکتور ۲۸۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم شده بود. آشکارساز مورد استفاده در دستگاه GC از نوع FID بوده و از گاز

(۱۰/۱٪) بیشتر از سایه (۹۴/۰٪) و آفتاب (۸۷/۰٪) بدست آمد (Sefidkon et al., 2006).

اندام‌های هوایی گیاه آویشن دنایی در ایستگاه تحقیقاتی البرز، در مرحله گلدهی کامل جمع‌آوری و در سه دمای مختلف در آون ۴۰°C، آون ۳۰°C و آون ۵۰°C و همچنین در سایه خشک شدند. سپس اسانس آنها با روش تقطیر با آب استخراج و با دستگاه GC، GC/MS تجزیه و شناسایی شدند. بازده اسانس در تیمار ۴۰°C (۴۲/۱٪)، در ۴۰°C (۲۴/۱٪) و در سایه (۲۹/۱٪) بدست آمد و تیمول به عنوان جزء اصلی اسانس مورد مطالعه بود که در آون ۴۰°C دارای بیشترین درصد بود. البته از نظر آماری تفاوت معنی‌داری بین بازده اسانس نمونه خشک شده در آون ۳۰°C با سایر تیمارها وجود داشت (نعمتی و همکاران، ۱۳۹۰).

با توجه به اینکه طی تحقیقاتی تأثیر روش‌های مختلف خشک کردن بر کمیت و کیفیت اسانس گیاهان مختلف به اثبات رسیده است، بنابراین در این تحقیق بر آن شدیم تا تأثیر روش‌های مختلف خشک کردن و تقطیر بر کمیت و کیفیت اسانس مرزه سهندي را مورد بررسی قرار دهیم.

مواد و روشها

جمع‌آوری گیاه، اسانس گیری و تجزیه اسانس از سرشاخه گلدار گیاه مرزه سهندي در مرحله گلدهی کامل به صورت تصادفی نمونه‌برداری شد. مقادیر معینی از سرشاخه‌های گلدار گیاه جهت خشک کردن در سایه و خشک کردن در آون در مدهای ۴۰°C، ۳۰°C و ۵۰°C در ۲۵°C درجه که امکان نفوذ مستقیم نور خورشید وجود نداشت پهنه شدند، که به طور تقریبی ۳ روز طول کشید تا نمونه‌ها خشک شدند. در روش آون، نمونه‌ها در طبقات مختلف آون به صورت لایه‌های نازک گستردۀ شدند. سپس درجه آون روی دماهای مورد نظر تنظیم شد، که با ثبت زمان قرار دادن و خارج کردن نمونه‌ها از آون، مدت زمان خشک کردن محاسبه شد. پس از خشک کردن کامل نمونه‌ها از آون خارج شده و برای اسانس گیری (روش تقطیر با آب) آماده شدند. به منظور محاسبه درصد رطوبت احتمالی باقیمانده در زمان اسانس گیری، مقدار ۱۰ گرم از

نتایج

مدت زمان خشک شدن نمونه‌ها برای آون 30°C ۳۶ ساعت؛ آون 40°C ۲۸ ساعت؛ آون 50°C ۲۰ ساعت و سایه ۳ روز بود. بازده انسانس‌ها، پس از محاسبه درصد رطوبت احتمالی در زمان انسانس‌گیری، نسبت به وزن خشک محاسبه شد (جدول ۱). درصد رطوبت اندازه‌گیری شده در زمان انسانس‌گیری، برای هر چهار تیمار صفر بود. پس از بدست آوردن کروماتوگرام‌ها و طیف‌های جرمی، با محاسبه شاخص‌های بازداری و درصد کمی ترکیب‌ها، اقدام به شناسایی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده انسانس‌ها گردید. نتایج حاصل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین اثر دماهای متفاوت خشک‌کردن گیاه بر بازده انسانس در جدول ۱ و ۲ و نوع و درصد ترکیب‌های شناسایی شده در انسانس این گیاه براساس روش‌ها و دماهای مختلف خشک‌کردن با روش تقطیر با آب در جدول ۳ دیده می‌شود.

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس تأثیر تیمارهای مختلف خشک کردن

S. sahendica

متابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات انسانس
تیمار خشک کردن	۳	۰/۰۶۸ ***
خطا	۸	۰/۰۰۹

*** اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

هليوم به عنوان گاز حامل با سرعت ۳۲ سانتی‌متر بر ثانیه استفاده شد.

دستگاه GC/MS

گاز کروماتوگراف متصل شده به طیف‌سنج جرمی واریان مدل ۳۴۰۰ از نوع تله یونی مجهز به ستون ۵-DB به طول ۳۰ متر و قطر ۰/۰۲۵ میلی‌متر ضخامت لایه فاز ساکن در آن ۰/۰۲۵ میکرومتر بوده است. برنامه‌ریزی حرارتی ستون مشابه با برنامه‌ریزی ستون در دستگاه GC بوده است. دمای محفظه تزریق ۱۰ درجه بیش از دمای نهایی ستون تنظیم شده بود. گاز حامل هليوم بوده که با سرعت ۵/۳۱ سانتی‌متر بر ثانیه در طول ستون حرکت می‌کرد. زمان اسکن برابر یک ثانیه، انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت و ناحیه جرمی از ۴۰ تا ۳۴۰ بوده است.

تجزیه و تحلیل آماری

میانگین بازده انسانس گیاه مورد مطالعه حاصل از سه تکرار در چهار تیمار مختلف خشک کردن و سه روش متفاوت انسانس‌گیری با استفاده از برنامه آماری SAS تجزیه واریانس گردید و به روش آزمون چند دامنه دانکن مورد مقایسه قرار گرفت.

جدول ۲- مقایسه میانگین بازده انسانس *S. sahendica* در تیمارهای مختلف خشک کردن (روش تقطیر با آب)

نام گیاه	آون 30°C	آون 40°C	آون 50°C	بازده انسانس (%)
<i>S. sahendica</i>	۱/۴۰ a	۱/۴۲ a	۱/۱۳ b	۱/۴۵ a
میانگین‌های با حروف غیرمشترک دارای اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ براساس آزمون دانکن می‌باشند.				

نتایج حاصل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین اثر روش تقطیر بر بازده انسانس در جدول ۴ و ۵ و نوع و درصد ترکیب‌های شناسایی شده در انسانس این گیاه براساس روش‌های مختلف انسانس‌گیری در جدول ۶ دیده می‌شود.

همان‌گونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، ۲۳ ترکیب در انسانس‌های حاصل از روش‌های مختلف خشک کردن شناسایی شد که بین ۹۸/۶ تا ۹۹/۸ درصد انسانس را تشکیل می‌دهند. ترکیب‌های عمده در همه انسانس‌ها تیمول، پارا-سیمن، گاما-تریپین، کارواکرول و کاریوفیلن بوده‌اند.

جدول ۳- مقایسه میانگین درصد ترکیب‌های اسانس *S. sahendica* براساس تیمارهای مختلف خشک کردن

ردیف	نام ترکیب	RI	میانگین درصد (۳۰ °C)	میانگین درصد (۴۰ °C)	میانگین درصد (۵۰ °C)	میانگین درصد (سايه)
۱	α-thujene	۹۲۸	۰/۸	۱/۲	۰/۲	۰/۹
۲	α-pinene	۹۳۶	۰/۸	۰/۸	۰/۲	۰/۸
۳	β-pinene	۹۸۲	۰/۱	۰/۲	-	۰/۲
۴	myrcene	۹۹۱	۲/۰	۲/۲	۱/۲	۱/۹
۵	α-phellemdrene	۱۰۰۶	۰/۲	۰/۳	۰/۲	۰/۳
۶	α-terpinene	۱۰۱۷	۲/۷	۳/۰	۱/۶	۲/۱
۷	ρ-cymene	۱۰۲۹	۲۴/۹	۳۰/۷	۳۱/۱	۳۶/۴
۸	γ-terpinene	۱۰۶۵	۲۰/۳	۱۹/۶	۱۴/۳	۱۵/۳
۹	cis-sabinene hydrate	۱۰۷۲	۰/۲	۰/۵	۰/۲	۰/۴
۱۸	terpinolene	۱۰۸۸	۰/۱	۰/۱	۰/۳	۰/۲
۱۰	linalool	۱۰۹۷	۰/۳	۰/۵	۰/۲	۰/۳
۱۹	trans-sabinen hydrate	۱۰۹۹	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۱
۱۱	borneol	۱۱۶۲	۰/۵	۰/۶	۰/۵	۰/۳
۲۰	cis-carveol	۱۲۲۶	۰/۱	-	۰/۱	۰/۱
۱۲	bornyl acetate	۱۲۸۵	۰/۵	۰/۵	۰/۶	۰/۵
۱۳	thymol	۱۲۹۸	۳۰/۶	۳۴/۰	۴۱/۳	۳۲/۹
۱۴	carvacrol	۱۳۰۲	۰/۷	۰/۹	۱/۰	۱/۹
۱۵	E-caryophyllene	۱۴۰۹	۳/۲	۳/۰	۳/۸	۲/۴
۲۱	γ-elemene	۱۴۲۸	۰/۱	۰/۱	-	-
۲۲	α-humulene	۱۴۴۵	۰/۱	۰/۱	۰/۲	۰/۲
۲۳	bicyclogermacrene	۱۴۹۷	۰/۱	۰/۱	۰/۲	۰/۲
۱۶	spathulenol	۱۵۵۵	۰/۴	۰/۴	۰/۱	۰/۱
۱۷	caryophellene ouide	۱۵۵۸	۰/۷	۰/۸	۰/۷	۰/۸
مجموع						۹۹/۳

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس تأثیر روش‌های مختلف تقطیر بر میزان اسانس *S. sahendica*

منابع تغیرات	درجه آزادی	میانگین مربعات اسانس
تیمار خشک کردن	۲	۰/۱۴۱ **
خطا	۶	۰/۰۱۷

** اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱%

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر روش استخراج اسانس بر بازده اسانس گیاه مرزه *Satureja sahendica*

گروه‌بندی دانکن	میانگین بازده اسانس	تعداد	روشهای مختلف اسانس‌گیری
A	۱/۴۵۰	۳	تقطیر با آب
B	۱/۰۱۷	۳	تقطیر با بخار آب
AB	۱/۲۵۷	۳	تقطیر با آب و بخار آب

میانگین‌های با حروف غیرمشترک دارای اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ براساس آزمون دانکن می‌باشند.

جدول ۶- مقایسه میانگین درصد ترکیب‌های اسانس *S. sahendica* در سه روش مختلف تقطیر

ردیف	نام ترکیب	RI	میانگین درصد	تقطیر با آب و بخار آب	تقطیر با بخار آب	تقطیر با آب
۱	α-thujene	۹۲۸	۱/۰	۰/۵	۰/۹	
۲	α-pinene	۹۳۶	۰/۹	۰/۶	۰/۸	
۳	β-pinene	۹۸۲	۰/۲	۰/۱	۰/۲	
۴	myrcne	۹۹۱	۲/۰	۱/۹	۱/۹	
۵	α-phellemidrene	۱۰۰۶	۰/۳	۰/۲	۰/۳	
۶	α-terpinene	۱۰۱۷	۲/۴	۲/۱	۲/۱	
۷	p-cymene	۱۰۲۹	۳۷/۲	۳۰/۰	۳۶/۴	
۸	γ-terpinene	۱۰۶۵	۱۷/۴	۱۵/۰	۱۵/۳	
۹	cis-sabinene hydrate	۱۰۷۲	۰/۴	۰/۴	۰/۴	
۱۰	terpinolene	۱۰۸۸	۰/۲	۰/۱	۰/۲	
۱۱	linalool	۱۰۹۷	۰/۳	۰/۳	۰/۳	
۱۲	trans-sabinen hydrate	۱۰۹۹	۰/۲	۰/۲	۰/۱	
۱۳	borneol	۱۱۶۲	۰/۳	۰/۳	۰/۳	
۱۴	cis-carveol	۱۲۲۶	۰/۱	۰/۲	۰/۱	
۱۵	bornyl acetate	۱۲۸۵	۰/۵	۰/۷	۰/۵	
۱۶	thymol	۱۲۹۸	۲۹/۳	۳۶/۰	۳۲/۹	
۱۷	carvacrol	۱۳۰۲	۰/۸	۰/۷	۱/۹	
۱۸	E-caryophyllene	۱۴۰۹	۳/۹	۶/۶	۳/۴	
۱۹	γ-elemene	۱۴۲۸	-	۰/۱	-	
۲۰	α-humulene	۱۴۴۵	۰/۱	۰/۵	۰/۲	
۲۱	bicyclogermacrene	۱۴۹۷	۰/۲	۰/۴	۰/۲	
۲۲	spathulenol	۱۵۰۵	۰/۲	۰/۲	۰/۱	
۲۳	caryophellene ouide	۱۵۰۸	۰/۹	۱/۹	۰/۸	
مجموع		۹۹/۱	۹۸/۱	۹۹	۹۹/۳	

تقطیر با آب و بخار آب بین دو گروه قرار گرفت. در تحقیقات قبلی نیز بالاترین بازده اسانس آویشن کوهی در روش تقطیر با آب بدست آمده بود (سفیدکن و رحیمی بیدگلی، ۱۳۸۱)، همچنین برای مرزه زراعی بالاترین بازده اسانس در روش خشک کردن در آون بدست آمده بود (Sefidkon *et al.*, 2006). بنابراین به نظر می‌رسد واکنش گیاهان مختلف نسبت به دماهای مختلف خشک کردن متفاوت باشد که این موضوع ناشی از ماهیت اسانس و نوع ترکیب‌های تشکیل‌دهنده و فرآوریت نسبی آنهاست.

عمده‌ترین ترکیب‌ها در اسانس مرزه سهندی تیمول، پارا-سیمن و گاما-تریپین بودند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس اثر دماهای متفاوت خشک کردن گیاه و روشهای متفاوت اسانس گیری بر بازده اسانس به ترتیب در جدولهای ۷ و ۸ و همچنین مقایسه میانگین درصد ترکیب‌های عمده در اسانس گیاه مذکور در جدول ۹ (تیمارهای متفاوت خشک کردن) و جدول ۱۰ (روشهای متفاوت اسانس گیری) به روش آزمون دانکن آورده شده است.

همان‌گونه که در جدول ۶ مشاهده می‌شود، ۲۳ ترکیب در اسانس‌های حاصل از روشهای مختلف تقطیر شناسایی شد که بین ۹۸/۱٪ تا ۹۹/۳٪ اسانس را تشکیل می‌دهند. ترکیب‌های عمده در همه اسانس‌ها تیمول، پارا-سیمن، گاما-تریپین، کارواکرول و کاربوفیلن بوده‌اند.

بحث

نتایج این بررسی نشان داد که تیمول و پارا-سیمن بیشترین درصد ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس مرزه سهندی را تشکیل می‌دهند. این نتایج با نتایج محققان قبلی در مورد اسانس این گیاه مطابقت دارد (اکبری‌نیا و سفیدکن، ۱۳۸۸؛ طباطبایی‌رئیسی و همکاران، ۱۳۸۶؛ Sefidkon & Akbarinia, 2009) خشک کردن، بازده اسانس‌ها در روش خشک کردن در سایه بیشتر بود. بازده اسانس در آون ۵۰ درجه با سایر تیمارهای خشک کردن دارای اختلاف معنی داری بود. در روشهای متفاوت اسانس گیری، بیشترین بازده اسانس از روش تقطیر با آب بدست آمد که با روش تقطیر با بخار آب دارای اختلاف معنی داری بود، بازده اسانس در روش

جدول ۷- تجزیه واریانس تأثیر تیمارهای متفاوت خشک کردن بر میزان ترکیب‌های عمده اسانس *S. sahandica*

میانگین مربعات						درجه آزادی	منابع تغییرات
E-caryophyllene	+thymol Carvacrol	p-cymene	γ-terpinene	thymol	ns	۳	تیمار
۰/۲۴۳ ns	۶۶/۱۱ *	۲۴/۱۷۱ ns	۲۷/۳۷۶ *	۶۵/۹۴۹ *			
۰/۷۴۹	۶/۰۲۵	۲۲/۷۵۳	۱/۳۲	۵/۵۵۹	۸		خطا

*: معنی داری در سطح احتمال ٪۵، ns: عدم اختلاف معنی دار

جدول ۸- نتایج تجزیه واریانس تأثیر روش‌های مختلف تقطیر بر میزان ترکیب‌های عمده اسانس *S. sahandica*

میانگین مربعات						درجه آزادی	منابع تغییرات
E-caryophyllene	thymol+carvacrol	γ-terpinene	thymol	p-cymene	ns	۲	تیمار
۹/۱۴۱*	۳۷/۱۲۱ *	۵/۰۵۴ ns	۲۱/۴۳ *	۵۲/۰۱۴ ns			
۱/۳۴۳	۱۰/۰۳۴	۲/۷۹۲	۷/۹۷۲	۴۳/۷۱۷	۶		خطا

*: معنی داری در سطح احتمال ٪۵، ns: عدم اختلاف معنی دار

جدول ۹- مقایسه میانگین ترکیب‌های عمدۀ اسانس *S. sahendica*
در تیمارهای مختلف خشک کردن به روش آزمون دانکن

میانگین درصد	گروه‌بندی دانکن	تعداد	تیمار	نام ترکیب
۳۰/۵۷	B	۳	۳۰ °C	thymol
۳۴/۰۰	B	۳	۴۰ °C	
۴۱/۴۰	A	۳	۵۰ °C	
۳۲/۸۳	B	۳	سايه	
۳۴/۷۳	A	۳	۳۰ °C	
۳۰/۷۷	A	۳	۴۰ °C	
۳۰/۸۷	A	۳	۵۰ °C	ρ-cymene
۳۶/۴۳	A	۳	سايه	
۲۰/۳۷	A	۳	۳۰ °C	
۱۹/۵۷	A	۳	۴۰ °C	γ-terpinene
۱۴/۳۰	B	۳	۵۰ °C	
۱۵/۳۳	B	۳	سايه	
۳۱/۳۳	B	۳	۳۰ °C	thymol
۳۵/۰۷	B	۳	۴۰ °C	+ carvacrol
۴۲/۴۷	A	۳	۵۰ °C	
۳۴/۷۰	B	۳	سايه	
۳/۲۰	A	۳	۳۰ °C	
۳/۰۳	A	۳	۴۰ °C	E-caryophyllene
۳/۷۰	A	۳	۵۰ °C	
۳/۳۷	A	۳	سايه	

میانگین‌های با حروف غیرمشترک دارای اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵٪ براساس آزمون دانکن می‌باشد.

مقایسه نتایج در جدول ۲ نشان می‌دهد که مقدار تیمول و مجموع ترکیب‌های فلی در روش تقطیر با بخار آب در بالاترین سطح قرار دارند. از طرفی بازده اسانس در این روش اختلاف قابل ملاحظه‌ای با روش تقطیر با آب (که بیشترین بازده اسانس را داشته) ندارد. بنابراین می‌توان گفت که بهترین روش اسانس‌گیری برای مرزه سهندی، روش تقطیر با بخار آب است.

نتایج تحقیقات قبلی در مورد مرزه رشینگری نشان داده که بالاترین بازده اسانس و بیشترین مقدار کارواکرول در روش تقطیر با آب و پایین‌ترین بازده اسانس و مقدار کارواکرول در روش تقطیر با بخار آب حاصل می‌شود (Sefidkon *et al.*, 2007) که با نتایج بدست آمده برای مرزه سهندی متفاوت است.

همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، بیشترین مقدار تیمول و همچنین مجموع ترکیب‌های فلی که بیانگر کیفیت این اسانس هستند در روش خشک کردن با آون ۵۰ °C بدست می‌آیند. همچنین مدت زمان خشک کردن در این روش (۲۰ ساعت) نسبت به سایر روشهای خشک کردن کوتاه‌تر است، ولی بازده اسانس در این روش نیز نسبت به روشهای دیگر پایین‌تر است. بنابراین چنانچه کیفیت اسانس مدنظر باشد خشک کردن در آون ۵۰ °C توصیه می‌شود. در صورتی که بازده اسانس مهمتر از کیفیت آن باشد، با توجه به اینکه بازده اسانس، مقدار تیمول و مجموع ترکیب‌های فلی در روشهای خشک کردن در سایه، آون ۳۰ °C و آون ۴۰ °C اختلاف معنی‌داری ندارند، خشک کردن در آون ۴۰ °C که مدت زمان کوتاه‌تری را برای حذف رطوبت گیاه نیاز دارد، قابل توصیه است.

جدول ۱۰- مقایسه میانگین ترکیب‌های عمدۀ اسانس *S. sahendica*
در روش‌های مختلف تقطیر به روش آزمون دانکن

نام ترکیب	روش تقطیر	تعداد	گروه‌بندی دانکن	میانگین درصد
	تقطیر با آب	۳	A	۳۶/۳۳
ρ -cymene	تقطیر با بخار آب	۳	A	۲۹/۶۳
	تقطیر با آب و بخار	۳	A	۳۷/۲۷
	تقطیر با آب	۳	AB	۳۲/۸۳
thymol	تقطیر با بخار آب	۳	A	۲۵/۸۰
	تقطیر با آب و بخار	۳	B	۲۹/۳۳
	تقطیر با آب	۳	A	۱۵/۳۳
γ -terpinene	تقطیر با بخار آب	۳	A	۱۴/۹۰
	تقطیر با آب و بخار	۳	A	۱۷/۲۳
thymol	تقطیر با آب	۳	AB	۳۴/۷۰
+	تقطیر با بخار آب	۳	A	۳۷/۱۳
carvacrol	تقطیر با آب و بخار	۳	B	۳۰/۲۰
	تقطیر با آب	۳	B	۳/۳۷
E-caryophyllene	تقطیر با بخار آب	۳	A	۶/۶۳
	تقطیر با آب و بخار	۳	B	۳/۹۳

میانگین‌های با حروف غیرمشترک دارای اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵٪ براساس آزمون دانکن می‌باشند.

- گونه مرزه (*Satureja*) و *Satureja bachtiarica* Bunge (*khuzistanica* Jamzad) در دو مرحله برداشت. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۳(۲): ۲۶-۱۸.
- طباطبائی رئیسی، ع.، خلیقی، ا.، کاشی، ع.، اثنی عشری، س..، بامداد مقدم، ص. و دل‌آذر، ع.، ۱۳۸۶. فعالیت آنتی اکسیدانی و ترکیبات شیمیابی اسانس بخش‌های هوایی گیاه *Satureja sahendica* Bornm. *Satureja* *sahendica*, ۳: ۶-۱۶.
- قربانلی، م.، فاکری‌اهر، ز.، میرزا، م. و رضایی، م.ب..، ۱۳۸۰. بررسی برخی از پارامترهای رشد و تغییرات کمّی و کیفی ترکیب‌های موجود در اسانس مرزه (*Satureja hortensis*) تحت تأثیر رژیم‌های مختلف آبیاری در طی دوره‌های رویشی و زایشی. پژوهش و سازندگی (در منابع طبیعی), ۱۴(۳): ۴۵-۴۰.
- نعمتی، ش.، سفیدکن، ف. و پورهروی، م..، ۱۳۹۰. تأثیر شرایط خشک‌کردن بر مقدار و ترکیب‌های اسانس آویشن دنایی. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۷(۱): ۸۰-۷۲.

منابع مورد استفاده

- اکبرنیا، ا. و سفیدکن، ف..، ۱۳۸۸. شناسایی ترکیب‌های معطر گیاه دارویی مرزه سهندی کشت شده در قزوین. دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ۱۳(۲): ۶۳-۶۰.
- امیدبیگی، ر..، ۱۳۷۶. رهیافتهای تولید و فرآوری گیاهان دارویی (جلد ۲). انتشارات طراحان نشر، ۴۴۱ صفحه.
- جم‌زاد، ز..، ۱۳۸۸. آویشن‌ها و مرزه‌های ایران. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلهای و مرانع کشور، ۱۷۱ صفحه.
- تیموری، م. و باهرنیک، ز..، ۱۳۸۱. فعالیت ضدمیکروبی گیاه مرزه (*Satureja laxiflora* G. Koch) قبل و بعد از گلدهی. تحقیقات گیاهان دارویی معطر ایران، ۱۳: ۶۸-۵۹.
- سفیدکن، ف. و رحیمی بیدگلی، ع..، ۱۳۸۱. بررسی تغییرات کمّی و کیفی اسانس آویشن کوهی (*Thymus kotschyanus*) در دوره رشد گیاه و با روش‌های مختلف تقطیر. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر، شماره ۱۵: ۲۲-۱.
- سفیدکن، ف.، صادق زاده، ل..، تیموری، م..، عسگری، ف. و احمدی، ش..، ۱۳۸۶. بررسی اثرات ضد میکروبی اسانس دو

- Satureja* species (*S. mutica*, *S. macrantha* and *S. intermedia*). Food chemistry, 91: 1-4.
- Sefidkon, F., Abbasi, Kh. and Bakhshi Khaniki, Gh., 2006. Influence of drying and extraction methods on yield and chemical composition of essential oil of *Satureja hortensis*. Food Chemistry, 99(1): 19-23.
 - Sefidkon, F. and Akbarinia, A., 2009. Essential oil content and composition of *Satureja sahendica* Bornm. at different stages of plant growth. Journal of Essential Oil Research, 21(2): 112-114.
 - Sefidkon, F., Abbasi, K., Jamzad Z. and Ahmadi, S., 2007. The effect of distillation methods and stage of plant growth on the essential oil content and composition of *Satureja rechingeri* Jamzad. Food Chemistry, 100(3): 1054-1058.
 - Senatore, F., Soria, E.U., Soria, R.U., Porta, G.D. and De Feo, V., 1998. Essential oil from two Peruvian *Satureja* species. Flavour and Fragrance Journal, 13: 1-4.
 - Tumen, G., Baser, K.H.C., Demirci, B. and Ermin, N., 1998. The essential oils of *Satureja coerulea* Janka and *Thymus aznavourii* Velen. Flavour and Fragrance Journal, 13: 65-67.
 - Viturro, C.I., Molina, A., Guy, I., Charles, B., Guinaudeau, H. and Fournet, A., 2000. Essential oils of *Satureja boliviiana* and *S. pavifolia* growing in the region of Jujuy, Argentina. Flavour and Fragrance Journal, 15(6): 377-382.
 - Farsam, H., Amanlou, M., Radpour, M.R., Salehinia, A.N. and Shafiee, A., 2004. Composition of the essential oils of wild and cultivated *Satureja khuzistanica* Jamzad from Iran. Flavour and Fragrance Journal, 19(4): 308-310.
 - Hadian, J., Nejad Ebrahimi, S. and Salehi, P., 2010. Variability of morphological and phytochemical characteristics among *Satureja hortensis* L. accessions of Iran. Industrial Crops and Products, 32(1): 62-69.
 - Hajhashemi, V., Ghannadi, A. and Pezeshkian, S.K., 2002. Antinociceptive and anti-inflammatory effects of *Satureja hortensis* L. extracts and essential oil. Journal of Ethnopharmacology, 82(2-3): 83-87.
 - Kurkcuglu, M., Tumen, G. and Baser, K.H.C., 2001. Essential oil constituents of *Satureja boissieri* from Turkey. Chemistry of Natural Compounds, 37(4): 339-331.
 - Michaelakis, A., Theotokatos, S.A., Koliopoulos G.O. and Chorianopoulos, N.G., 2007. Essential oils of *Satureja* species: Insecticidal effect on *Culex pipiens* Larvae (Diptera: Culicidae). Molecules, 12(12): 2567-2578.
 - Rechinger, K.H., 1982. Flora Iranica (Vol 150). Akademische Druck-u. Verlagsanstalt, Graz.
 - Sefidkon, F., Jamzad, Z. and Mirza, M., 2004. Chemical variation in the essential oil of *Satureja sahendica* from Iran. Food Chemistry, 88(3): 325-328.
 - Sefikon, F. and Jamzad, Z., 2005. Chemical composition of the essential oil of three Iranian

The effect of drying and distillation methods on essential oil content and composition of *Satureja sahendica* Bornm.

A. Kayhani^{1*}, F. Sefidkon² and A. Monfared³

1*- Corresponding Author, MSc. student, Department of Chemistry, Payame Noor University, East Branch of Tehran, Iran, E-mail: Adele.kayhani@yahoo.com

2- Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

3- Department of Chemistry, Payame Noor University, East Branch of Tehran, Iran

Received: September 2012

Revised: September 2012

Accepted: September 2012

Abstract

Plant essential oils are used in a wide range of pharmaceutical, food, cosmetics and hygienic products. *Satureja sahendica* Bornm is an endemic aromatic plant in Iran. In traditional medicine, it has analgesic and anti-infection properties. Savory is used for treatment of chest discomfort, cough, wasting and rheumatic pain. Previous researches showed that the main compounds of *Satureja Sahendica* essential oil were ρ -cymene, thymol, carvacrol and γ -terpinene. Since different drying and distillation methods affect oil yield and composition of aromatic plants, in this study, to investigate the effect of drying methods, the aerial parts of *Satureja Sahendica* were collected from Agricultural Research farm in Qazvin, at full flowering stage. The plant materials were dried by different methods (oven 30°C, oven 40°C, oven 50°C and shade). The essential oils of each treatment were obtained by hydro- distillation in three replicates. The oils were analyzed by capillary GC and GC/MS. Oil yield and the percentage of main components were compared statistically by Duncan's Multiple Range Test in SAS software. Results showed that oil yields, percentage of thymol and total phenolic compounds in essential oils were not different statistically in oven 30°C , oven 40°C and shade, but drying in oven 50°C produced lower oil yield. The percentage of thymol and total phenolic compounds was higher in oven 50°C. Statistical analysis showed that the oil yield obtained from hydro-distillation method (1/45%) was higher than that of the other two methods (at 1% level), while the highest values of thymol and carvacrol were obtained by steam distillation (at 5% level).

Key words: *Satureja sahendica* Bornm., essential oils, drying methods, distillation methods, oil yield, thymol.